

DECIZIE

16 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Țurcan Anatolie și Cobzac Elena,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Astafiev Valeri în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2019, în cauza penală în privința lui

Golovco Vladislav xxx, născut la xxx, originar și domiciliat în xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 17.08.2018 - 14.01.2019;

Instanță de apel: 08.02.2019 - 08.04.2019;

Instanță de recurs: 26.12.2018 - 01.10.2019;

Instanță de apel: 23.10.2019 - 18.12.2019;

Instanță de recurs: 16.03.2020 - 16.09.2020;

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 14 ianuarie 2019, Golovco Vladislav a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal la 5 (cinci) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a practica activitate în domeniul farmaceutic pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate pe un termen de probă de 3 (trei) ani.

Cererea procurorului privind încasarea de la inculpat a cheltuielilor judiciare în mărime de 336 lei în beneficiul statului, a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Golovco Vladislav este învinuit de faptul că, la 08 decembrie 2017, aproximativ la ora 00:30, aflându-se în s. Porumbeni, r-nul Criuleni, având scopul folosirii personale a analogilor drogurilor, fără scop de înstrăinare, a păstrat la el două pachete în care se afla o masă vegetală, uscată, mărunțită de culoare galben verzuie, până când a fost surprins de colaboratorii de poliție ai IP Criuleni, care somându-l pentru a stopa în vederea identificării, ultimul a aruncat pachetele respective la sol, de unde au fost ridicate în prezența acestuia.

Conform raportului de constatare tehnico-științific nr.34/12/I-R-149 din 18.01.2018 în pachete se află masa vegetală de culoare galben-verzuie, prezentată

la examinare în două pachetele, depistate și ridicate la 08.12.2017 în rezultatul măsurii speciale de investigație, s-a depistat cannabinoidul sintetic MDMB(N)-2201 (C₂₀H₂₈FH₃O₃) constituie analog al substanței AB-PINACA-CHM, care e inclusă în „Tabelul I. Substanțe stupefiante și substanțe psihotrope neutilizate în scopuri medicale. Lista nr.2. Substanțe psihotrope, aprobată prin Hotărârea de Guvern a Republicii Moldova nr. 1088, din 5 octombrie 2004”, care se atribuie la categoria substanțelor psihotrope. Cantitatea substanței psihotrope constituie în total 7,2 g., care conform listei substanțelor narcotice, psihotrope și al plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în traficul ilicit, precum și cantitățile acestora aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23.01.2006, se atribuie la cantități deosebit de mari.

3. Avocatul Găulică Andrei în numele inculpatului a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit primei instanțe, prin care Golovco Vladislav să fie achitat din considerentul lipsei faptului infracțiunii.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, din convorbirea cu clientul său, Golovco Vladislav, a înțeles că ultimului îi vine complicat să înțeleagă întrebările apărătorului formulate la circumstanțele faptei în limba română, precum și să răspundă la ele, fiind vorbitor de limbă rusă, mai mult, din ascultarea înregistrărilor audio ridicate de la completul de judecată care a examinat cauza în fond a constatat la fel acest fapt, în consecință chiar din înregistrare se aude cum apărătorul în instanța de fond, Aliona Dragomir, îi traduce în cadrul procesului ceea ce nu înțelege inculpatul.

A remarcat că, momentul sesizării sau autosesizării până la darea ordonanței de începere a urmăririi penale, înăuntrul acestui termen, organul de urmărire penală poate efectua doar acțiunile procesuale prin care nu este adusă atingere drepturilor părților. În fond, se vor efectua acțiunile ce nu suferă amânare, scopul constatării bănuielii rezonabile. La modul concret, din momentul înregistrării sesizării cu privire la infracțiune și până la darea soluției de începere a urmăririi penale, pot fi efectuate: a)audierea martorilor; b)cercetarea la fața locului; c)prezentarea spre recunoaștere; b) experimentul; c) examinarea corporală; e)examinarea cadavrului; g) constatarea tehnico-științifică și medico-legală.

Apărare a indicat că, acuzatorul de stat nu a prezentat nici o probă alternativă în afară de declarațiile inspectorilor Nuca Adrian și Oprea Maxim în sensul probării faptului că în noaptea de 08.12.2017, ora 00:30 în buzunare la cet. Golovco Vladislav se afla cannabinoidul sintetic, depistate jos de către polițiști, potrivit căruia este învinuit în baza art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, iar în lipsa altor mijloace de probă confirmative considerăm că declarațiile martorilor care sunt și contradictorii potrivit prevederilor alin.(3)-)4) art.101 Cod de procedură penală, ce prevăd că nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată. Instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate, astfel ca instanța de judecată a fost obligată să le interpreteze în favoare inculpatului.

În declarațiile date de Nuca Adrian și Oprea Maxim în ședința de judecată în calitate de martori, s-au constatat divergențe esențiale care după părerea părții apărării nu au fost excluse nici de către acuzatorul de stat, nici de magistrat și nici de către apărătorul inculpatului, în legătură cu ce aceste mijloace de probă nu pot fi puse la baza învinuirii lui Golovco Vladislav. Divergențele esențiale constau în faptul că martorul Nuca Adrian declară că a intrat în serviciu de profilaxie și contracarare a contravențiilor și infracțiunilor pe teritoriul satului Porumbeni, r-nul Criuleni, aproximativ pe la ora 22.00 în seara zilei de 08 decembrie 2017, cu colegul său Oprea Maxim, iar ultimul declară că aceeași activitate a început-o aproximativ pe la ora 22.00 în seara zilei de 07 decembrie 2017.

A mai evidențiat că, procesul penal în privința lui Golovco Vladislav a fost pornit la 08 februarie 2018, de către OUP al SUP al IP Criuleni, inspector superior, Roman Bolgarencu în temeiul art.art.55 alin.(4), 57 alin.(2) pct. (1), 255, 274 alin.(1) Cod de procedură penală, examinând autosesizarea înregistrată în REI-1 al IP Criuleni din 06.02.2018 de la (f.d.10), întocmită de Inspectorul de cercetare preventivă Nuca Adrian. Potrivit (f.d.22- 23) se constată că raportul de constatare tehnic științifică 34/12/1-R-149 a fost efectuat de la 17 ianuarie la 18 ianuarie 2018, adică în afara termenului înregistrării sesizării în REI-I al IP Criuleni.

Consideră că, depozițiile martorilor Nuca Adrian și Oprea Maxim nu demonstrează faptul comiterii de către inculpatul Golovco Vladislav a crimei de care este învinuit și din considerentul că cele declarate de el nu sunt confirmate și de alte mijloace de probă prezentate de procuror. La fel, depozițiile martorului Oprea Maxim nu demonstrează nici într-un mod acțiunile inculpatului indicate în rechizitoriu și susținute de partea acuzării pe parcursul examinării cauzei, deoarece la urmărire el a declarat că a văzut faptul aruncării din buzunar numai colegul său Nuca Adrian, iar mai apoi a declarat că a văzut și el, însă pentru partea apărării nu este clar cum a văzut dacă el se afla la volanul mașinii.

4. Prin decizia Colegiului penal a Curții de Apel Chișinău din 08 aprilie 2019, apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței.

4.1. Instanța de apel analizând materialele cauzei prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, a considerat că vina inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, a fost demonstrată de către instanța de fond.

Inculpatul nu și-a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, însă instanța de apel a indicat că vina acestuia în săvârșirea infracțiunii este demonstrată prin declarațiile martorilor și prin materialele cauzei.

Conform raportului de constatare tehnico-științific nr.34/12/1-R-149 din 18.01.2018 în pachete se afla masa vegetală de culoare galben-verzuie, prezentată la examinare în două pachetele, depistate și ridicate la 08.12.2017 în rezultatul măsurii speciale de investigație, s-a depistat cannabinoidul sintetic MDMB(N)-2201 (C₂₀H₂₈FH₃O₃), ce constituie analog al substanței AB-PINACA-CHM, care e inclusă în „Tabelul I. Substanțe stupefiante și substanțe psihotrope neutilizate în scopuri medicale. Lista nr.2. Substanțe psihotrope, aprobată prin Hotărârea de Guvern a Republicii Moldova nr. 1088 din 5 octombrie 2004”, care

se atribuie la categoria substanțelor psihotrope. Cantitatea substanței psihotrope constituie în total 7,2 g., care conform listei substanțelor narcotice, psihotrope și al plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în traficul ilicit, precum și cantitățile acestora aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23.01.2006, se atribuie la cantități deosebit de mari.

Analizând în ansamblu totalitatea probelor administrate și cercetate în cadrul procesului penal, verificate de către instanța de apel, declarațiile inculpatului Golovco Vladislav în partea în care neagă că pachetele depistate și ridicate la 08.12.2017 în prezența sa în care se afla masa vegetală, uscată, mărunțită de culoare galben verzuie, au fost aruncate de el la sol în timp ce colaboratorii poliției l-au somat să oprească, în coroborare cu declarațiile martorilor Nucă Adrian și Oprea Maxim și mijloacele materiale de probă administrate în special raportului de constatare tehnico-științific nr.34/12/I-R-149 din 18.01.2018, Colegiul a stabilit că afirmațiile inculpatului nu corespund stării de fapt.

Cu referire la pedeapsa penală aplicată inculpatului, instanța de apel a reținut că, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art.7, 61, 75 Cod penal și la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Circumstanțe atenuante sau agravante conform art.76, 77 Cod penal nu s-au stabilit, astfel, instanța de apel a ajuns la concluzie că scopul prestabilit al legii penale privind corectarea și reeducarea lui Golovco Vladislav, v-a fi pe deplin atins, doar prin menținerea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a practica activitate în domeniul farmaceutic pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, prima instanța a considerat justă aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, suspendând condiționat pedeapsa principală sub formă de închisoare pe o perioadă de probațiune de 3 (trei) ani, cu obligația de a nu-și schimba domiciliul fără consimțământul consilierului de probațiune, luându-se în considerație că inculpatul Golovco Vladislav anterior nu a fost judecat, la evidența dispensarului narcologic și psihiatric nu se află, se caracterizează pozitiv, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Referitor la cele invocate de partea apărării precum că inculpatul este vorbitor de limbă rusă, instanța de apel a reținut că, din conținutul procesului verbal al ședințelor de judecată, Golovco Vladislav la întrebarea instanței a comunicat: „Cunosc limba în care se desfășoară procesul judiciar”, prin urmare nu au fost reținute cele invocate de partea apărării.

De asemenea, instanța de apel a constatat că urmărirea penală s-a derulat cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, prin prisma art.6 alin.(3) a Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele

pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin rechizitoriile întocmite și primite de aceștia contra semnătură pe fiecare cauză penală în parte.

5. Avocatul Astafiev Valeri în numele inculpatului, în temeiul pct.6) și 8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra argumentelor invocate în cererea de apel, limitându-se la transcrierea declarațiilor inculpatului, a probelor acuzării și generalizând printr-o concluzie succintă că Golovco Vladislav a săvârșit infracțiunea imputată.

A remarcat că, din materialele cauzei nu a fost stabilit faptul că, substanța/analogul pretins depistat la Golovco Vladislav este inclusă în lista substanțelor stupefiante, psihotrope și de precursori aprobată prin Hotărârea Guvernului RM nr. 1088 din 05.10.2004.

Apărarea a relevat că, a fost încălcat dreptul inculpatului la un proces echitabil, or, în privința acestuia a fost emisă o sentință nemotivată, iar acuzația nu și-a executat obligația legală de a a-și susține poziția, instanța nu a asigurat aplicarea uniformă a legii, precum și nu a asigurat inculpatul cu posibilitatea de a-și susține în mod adecvat poziția în raport cu cea a părții acuzării.

6. Pe marginea recursului a prezentat referință procurorul de nivelul Curții Supreme de Justiție, care a solicitat respingerea acestuia, deoarece este neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 01 octombrie 2019, recursul declarat de avocatul Astafiev Valeri în numele inculpatului a fost admis, casată total decizia și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

7.1. În motivarea soluției sale instanță de recurs a indicat că, instanță de apel de fapt a menținut eroarea primei instanțe, deoarece instanță de fond adoptând o sentință de condamnare în baza art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal greșit s-a condus de prevederile art.394 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, indicând că: „Golovco Vladislav este învinuit de faptul că.....” și nu a constatat fapta penală ca fiind comisă de către Golovco Vladislav. De aici reiese că, motivul soluției din descriptivul sentinței nu corespunde cu cel din dispozitivul ei, astfel încât atât instanță de fond cât și cea de apel nu au respectat prevederile art.389, 394 alin.(1) Cod de procedură penală, privind întocmirea părții descriptive a hotărârii de condamnare.

Instanța de recurs a atras atenția asupra contradicției semnalate în sentința primei instanțe și menținută de către instanța de apel, care pe de o parte constată că Golovco Vladislav a avut scopul folosirii personale a analogilor drogurilor, fără scop de înstrăinare și a păstrat la el două pachete în care se afla o masă vegetală, uscată, mărunțită de culoare galben verzuie, iar pe de altă parte a condamnat inculpatul pentru păstrarea ilegală a substanțelor narcotice săvârșite în proporții deosebit de mari și fără scop de înstrăinare.

Instanța de recurs a reținut că situația descrisă mai sus servește drept temei pentru casarea hotărârii și nu poate fi corectată în recurs, ceea ce echivalează cu

nesoluționarea fondului cauzei.

Luând în considerație cele motivate de către instanțele ierarhic inferioare și materialele cauzei, instanța de recurs a menționat că, potrivit filei dosarului nr. 25, vol. I, conform concluziei raportului de constatare tehnico-științific nr.34/12/1-R-149 din 18.01.2018, prin examinarea cu ajutorul cromatografiei gazoase, conform CPT 6.110, Examinarea drogurilor prin metoda GC/MS, în masele vegetale uscate și mărunțite de culoare galben-verzuie, ridicate la 08.12.2017, în rezultatul efectuării măsurilor speciale de investigație, s-a depistat cannabinoidul sintetic MDMB (N)-2201 (C₂₀H₂₈FH₃O₃) care în Hotărârea Guvernului al Republicii Moldova nr.1088 din 05 octombrie 2004 cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor stupefiante, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului, nu este inclus. Cantitatea masei vegetale în care se conține cannabinoidul sintetic MDMB (N)-2201 (C₂₀H₂₈FH₃O₃), constituie în total 7,2g (6,7g + 0,5g).

Respectiv, din cele reținute în raportul de expertiză și constatările instanței de fond există o contradicție, pe care instanța de apel nu a înlăturat-o la examinarea cauzei, cu toate că conform art.143 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, expertiza judiciară se dispune și se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea altor cazuri când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză.

Mai mult, instanța de recurs a remarcat că atât, la baza soluției de condamnare în prima instanță, cât și cea de a doua, întru confirmarea vinovăției inculpatului au făcut trimitere la Scrisoarea parvenită de la IMSP Dispensarul Republican de Narcologie nr. 01-12/632, din 18.04.2017, or, această probă nu este apreciată din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității și veridicității ei (art. 101 CPP), cât și în raport cu faptul că asemenea probă lipsește în materialele dosarului, deci nefiind posibilă verificarea acesteia în ședința de judecată, că urma sau nu, în aspectul vizat, să se efectueze constatări științifice și expertize judiciare (art. 93, 94 CPP), că substanța indicată în rechizitoriu - AB-PINACA-CHM ar fi cea inclusă în Lista nr.2. Substanțe psihotrope sub denumirea de AB-PINACA-CHM, aprobată prin Hotărârea Guvernului R. Moldova nr. 1088 din 05.10.2004, sau cea inclusă în Lista substanțelor stupefiante, la pct. 193., sub denumirea de AB-PINACA-CHM, aprobată prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 79 din 23.01.2006 (art. 93, 94, 101 CPP).

Instanța de recurs a conchis că, instanța de apel, nu a respectat prescripțiile de drept, deoarece, conform descripțivului deciziei atacate, instanța nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond, nominalizate, repetându-le întocmai, nu a desființat sentința și nu a rejudecat cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, menținând o sentință nemotivată și neîntemeiată legal.

8. Prin decizia Colegiului penal a Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2019, apelul declarat a fost admis, casată integral, inclusiv din oficiu, în temeiul art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, sentința și pronunță o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Golovco Vladislav a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.217 alin.(4) lit. b) Cod penale, la 5 (cinci) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activități în domeniul

gestionării substanțelor psihotrope și a analogilor acestora pe un termen de 3 (trei) ani.

În temeiul art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pentru perioada de probațiune de 3 ani.

S-a respins ca neîntemeiată cererea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare în mărime de 336 de lei.

8.1. În motivarea soluției pronunțate instanța de apel a indicat că, prima instanță nu a constatat și descris corect fapta comisă de inculpatul Golovco Vladislav, și anume infracțiunea prevăzută de art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal.

În acest context, instanța de apel a reținut că instanța de fond a indicat în partea descriptivă a sentinței că „Golovco Vladislav este învinuit de faptul că [...]” și „Astfel, Golovco Vladislav se învinuiește că a comis infracțiunea prevăzută de art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal [...], după semnele calificative: păstrarea ilegală a substanțelor narcotice săvârșite în proporții deosebit de mari și fără scop de înstrăinare”.

Prin urmare, rezultă că instanța de fond s-a contrazis, or sintagma „se învinuiește că a comis infracțiunea prevăzută de ...” este utilizată atunci când urmează a fi pronunțată o sentință de achitare și nicidecum una de condamnare, caz în care instanța descrie concret fapta criminală, considerată ca fiind dovedită.

Astfel, instanța de apel a stabilit că motivul soluției din descriptivul sentinței nu corespunde cu cel din dispozitivul ei, astfel încât instanța de fond nu a respectat prevederile art.art.389, 394 alin.(1) Cod de procedură penală, privind întocmirea părții descriptive a hotărârii de condamnare.

Cu referire la infracțiunea comisă de inculpatul Golovco Vladislav, instanța de apel a reținut că în rechizitoriu, Golovco Vladislav este învinuit de faptul că a comis infracțiunea prevăzută de art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, după semnele calificative „păstrarea ilegală a substanțelor narcotice săvârșite în proporții deosebit de mari și fără scop de înstrăinare”.

Instanța de apel a remarcat că, prima instanță a reținut că acțiunile inculpatului atribuite prin actul de învinuire au fost confirmate prin materialele cauzei, ajungând la concluzia de condamnare a acestuia în baza art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal și anume „păstrarea ilegală a substanțelor narcotice săvârșite în proporții deosebit de mari și fără scop de înstrăinare”. Astfel, acțiunea inculpatului recunoscută de instanța de fond de folosire personală a analogilor drogurilor este diferită de păstrarea ilegală a substanțelor narcotice, iar prin substanțe narcotice/droguri se înțeleg plantele sau substanțele stupefiante ori psihotrope, sau amestecurile ce conțin asemenea plante ori substanțe, stabilite de Guvern, iar prin analog al substanței stupefiante sau psihotrope se înțelege orice substanță sau asociere de substanțe de origine naturală ori sintetică, în orice stare fizică, sau orice produs, plantă, ciupercă, ori părți ale acestora, care are capacitatea de a produce efecte psihoactive și care, indiferent de conținutul său, denumirea sa, modul său de administrare, de prezentare sau de publicitatea care i se face, este ori poate fi folosită în locul unei substanțe sau al unui preparat stupefiant, psihotrop ori cu efect psihotrop sau în locul unei plante ori substanțe, aflate sub control național și/sau internațional.

Instanța de apel a explicat, că conform art.217 alin.(2) Cod penal, legiuitorul delimitează substanțele narcotice în trei categorii, în droguri, etnobotanice și analogii acestora, care de altfel reprezintă și obiectul material al infracțiunii.

Astfel, există o contradicție în sentința primei instanțe, care deși constată că „Golovco Vladislav a avut scopul folosirii personale a analogilor drogurilor”, totuși l-a condamnat pentru „păstrarea ilegală a substanțelor narcotice”. Aceste circumstanțe constituie, de asemenea, temei pentru casarea sentinței, or echivalează cu nesoluționarea fondului cauzei.

Subsecvent celor menționate, instanța de apel a reținut că în ședința instanței de apel, procurorul a prezentat ordonanța de modificare a învinuirii adusă lui Golovco Vladislav, și anume infracțiunea prevăzută de art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, după semnele calificative „păstrarea ilegală a analogilor drogurilor săvârșite în proporții deosebit de mari și fără scop de înstrăinare”.

Cu referire la circumstanțele cauzei și nemijlocit în ceea ce privește fapta prejudiciabilă comisă de inculpatul Golovco Vladislav, instanța de apel consideră că acțiunile acestuia se încadrează în baza art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, după semnele calificative „păstrarea ilegală a analogilor drogurilor săvârșite în proporții deosebit de mari și fără scop de înstrăinare”, infracțiune care a fost comisă în următoarele circumstanțe: La 08.12.2017, aproximativ la ora 00:30, aflându-se în s. Porumbeni, r-nul Criuleni, având scopul folosirii personale a analogilor drogurilor, fără scop de înstrăinare, Golovco Vladislav a păstrat la el două pachete în care se afla o masă vegetală, uscată, mărunțită de culoare galben - verzuie, până când a fost surprins de colaboratorii de poliție ai IP Criuleni, care somându-l pentru a stopa în vederea identificării, ultimul a aruncat pachetele respective la sol, de unde au fost ridicate în prezența acestuia. Conform raportului de constatare tehnico-științific nr.34/12/I-R-149 din 18.01.2018, în pachete se află masa vegetală de culoare galben-verzuie, prezentată la examinare în două pachetele, depistate și ridicate la 08.12.2017 în rezultatul măsurii speciale de investigație, s-a depistat cannabinoidul sintetic MDMB(N)-2201 (C₂₀H₂₈FH₃O₃), constituie analog al substanței AB-PINACA-CHM, care e inclusă în „Tabelul I. Substanțe stupefiante și substanțe psihotrope neutilizate în scopuri medicale. Lista nr.2. Substanțe psihotrope, aprobată prin Hotărârea de Guvern a Republicii Moldova nr. 1088, din 5 octombrie 2004”, care se atribuie la categoria substanțelor psihotrope. Cantitatea substanței psihotrope constituie în total 7,2 g., care conform listei substanțelor narcotice, psihotrope și al plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în traficul ilicit, precum și cantitățile acestora aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23.01.2006, se atribuie la cantități deosebit de mari.

Analizând cumulul de probe prin prisma art.101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, instanța de apel a stabilit că acțiunile inculpatului Golovco Vladislav se încadrează în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, după semnele calificative „păstrarea ilegală a analogilor drogurilor săvârșite în proporții deosebit de mari și fără scop de înstrăinare”, iar vinovăția acestuia și-a găsit confirmare în ședința de judecată.

Cu referire la argumentele apărării precum că nu-i aparțin inculpatului pachetele cu masă vegetală, uscată, mărunțită de culoare galben - verzuie depistate

și ridicate la 08.12.2017 în prezența acestuia, instanța de apel consideră că acestea sunt formulate doar cu scopul de a-l dezincrimina pe inculpat.

Or, martorii Nucă Adrian și Oprea Maxim au declarat unanim că pachetele au fost aruncate de inculpat în timp ce colaboratorii poliției l-au somat să se oprească, iar conform raportului de constatare tehnico-științific nr.34/12/1-R-149 din 18.01.2018, în pachete se afla substanța MDMA(N)-2201, care este analog al substanței AB-PINACA-CHM, care este inclusă în Tabelul I. Substanțe stupefiante și substanțe psihotrope neutilizate în scopuri medicale. Lista nr. 2. Substanțe psihotrope, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr.1088 din 05.10.2004.

Cu referire la argumentele apărării precum că inculpatul nu cunoaște limba română și că astfel i-ar fi fost încălcat dreptul la un proces echitabil, instanța de apel a constatat că în ședința instanței de fond, inculpatul a declarat că știe limba în care se desfășoară procesul penal (f.d.129, vol. I). La fel, în instanța de apel, acesta nu a negat că știe limba română și nu a solicitat desfășurarea ședinței într-o altă limbă.

Cu referire la faptul că raportul de constatare tehnico-științific nr.34/12/1-R-149 a fost efectuat la 17 - 18.01.2018, în afara termenului înregistrării sesizării în REI-1 al IP Criuleni, instanța a stabilit că demersul IP Criuleni de efectuare a raportului a fost adresat Centrului de expertize judiciare la 08.12.2017, nefiind relevantă data întocmirii acestuia de către experți.

Astfel, ținând cont de faptul că inculpatul nu și-a recunoscut vina, dat fiind că nu sunt prezente circumstanțe atenuante și/sau agravante, având în vedere că nu a fost anterior judecat, este tânăr și dat fiind că la materialele dosarului nu sunt probe care să demonstreze că pedeapsa cu închisoarea nu va duce la corectarea inculpatului, instanța de apel a conchis de a-i aplica lui Golovco Vladislav, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activități în domeniul gestionării substanțelor psihotrope și a analogilor acestora pe un termen de 3 ani, această pedeapsă fiind una de natură să restabilească echilibrul social perturbat prin comiterea infracțiunii și să asigure, totodată, realizarea scopului legii penale.

Totodată, instanța de apel consideră că scopul pedepsei poate fi atins și prin aplicarea prevederilor art.90 alin.(1) Cod penal - suspendarea condiționată a executării pedepsei, cu stabilirea unei perioade de probațiune de 3 ani.

În acest sens, instanța de apel a menționat că un stimulent important pentru inculpat ca acesta să nu mai comită alte infracțiuni, îl constituie faptul că dacă în perioada de probațiune fixată acesta nu va săvârși o nouă infracțiune și va respecta condițiile probațiunii, nu va executa real nici o zi din pedeapsa stabilită.

Cu referire la cerința procurorului de încasare de la inculpat în beneficul statului a cheltuielilor judiciare suportate pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară în mărime de 336 de lei, instanța de apel o consideră neîntemeiată și care urmează a fi respinsă ca atare prin prisma prevederilor art.227 alin.(1) și (2) pct.5), art.229 alin. (1) Cod de procedură penală.

9. Avocatul Astafiev Valeri în numele inculpatului, în temeiul pct.6), 12) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia, solicitând

casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Golovco Vladislav să fie achitat, din lipsa faptului infracțiunii.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, din conținutul deciziei instanței de apel, rezultă că nu este întemeiată din punct de vedere juridic, concluziile nefiind expuse într-o consecutivitate logică strictă, iar motivarea deciziei adoptate este una sumară și incompletă, or, în considerentele deciziei nu sunt reținute circumstanțele de fapt și de drept, nu sunt evaluate și analizate în mod concret toate mijloacele de probă administrate în vederea aflării adevărului, nu se constată în parte forma vinovăției inculpatului sub aspectul infracțiunii, pentru care Golovco Vladislav a fost condamnat, iar temeiurile de fapt și de drept reținute de către instanța de apel nu coroborează cu motivele adoptării acestei soluții.

Lecturând decizia contestată, partea apărării a constatat că, asupra unor motive invocate în apel de avocatul inculpatului, instanța de apel nu numai că nu s-a pronunțat, dar nici nu le-a reflectat în decizia recurată.

Apărarea a remarcat că, instanța de apel nu s-a expus nici asupra argumentului de referință la faptul că acțiunile procesuale, inclusiv măsurile speciale de investigații la caz, au fost dispuse și efectuate în afara procesului penal, în condițiile în care prin ordonanța ofițerului de urmărire penală din cadrul Inspectoratului de Poliție Criuleni, Bolgarenco Roman, din 08.02.2018, s-a dispus începerea urmăririi penale în privința lui Golovco Vladislav.

În continuare a relevat că, la modul concret, din momentul înregistrării sesizării cu privire la infracțiune și până la darea soluției de începere a urmăririi penale, pot fi efectuate: a) audierea martorilor; b) cercetarea la fața locului; c) prezentarea spre recunoaștere; d) experimentul; e) examinarea corporală, f) examinarea cadavrului; g) constatarea medico-legală. Acțiunile respective se pot desfășura fără antrenarea făptuitorului. Efectuarea altor acțiuni procesuale, cu excepția celor enumerate mai sus, până la începerea urmăririi penale nu se admite, sub riscul excluderii probelor (datelor) în baza art.94 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală.

În opinia apărării, instanța de apel eronat a făcut referire la declarațiile martorilor Oprea Maxim și Nucă Vladislav, și a dat prioritate declarațiilor anume a acestor martori, care sunt persoane direct interesate în condamnarea lui Golovco Vladislav. Mai mult ca atât, martorii vizați au fost colaboratorii care au dispus și efectuat un șir de acțiuni procesual penale și nemijlocit măsuri speciale de investigații.

Consideră că, instanța de apel absolut nejustificat a dispus aplicarea față de Golovco Vladislav a unei pedepse mai aspre decât sancțiunea penală numită prin sentința instanței de fond, în condițiile nulității probelor, și a acțiunilor procesuale, dar și nemijlocit în situația în care a fost depus doar apelul avocatului în interesele inculpatului, în lipsa apelului procurorului.

În final, a menționat că instanța de apel pripit a respins argumentul apărării că inculpatul nu cunoaște bine limba de stat și a pledat pentru acordarea serviciilor interpretului, însă fără a ține cont de faptul că, inculpatul într-adevăr nu cunoaște la perfecție limba de stat, și îi este greu să înțeleagă unele fraze, cu atât mai mult termeni folosiți pe parcursul urmăririi penale, și cercetării judecătorești, iar în

atare conținut se impune obligatoriu acordarea unui interpret persoanei.

10. Asupra recursului declarat, a prezentat referință procurorul, care s-a expus pentru inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece soluția instanței de apel este corectă.

11. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în baza temeiurilor stipulate expres în acest articol.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal constată că titularul invocă temeiuri pentru recurs stipulate la pct.6), 12) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, precum și când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Criticele recurentului se axează pe ideea că, instanța de apel nu a intrat în esența acțiunilor inculpatului, acestea fiind apreciate greșit, eronat dispunând condamnarea lui Golovco Vladislav în baza art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal.

Însă, verificând alegațiile recurentului, în raport cu actele cauzei, Colegiul conchide că acestea sunt neîntemeiate, iar instanța de apel la adoptarea soluției sale a respectat prevederile legale, adoptând o soluție corectă și întemeiată.

Astfel, Colegiul penal ține să menționeze că, împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct.8.1. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind vinovăția inculpatului, în conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar care au fost apreciate în conformitate cu prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel pronunțându-se argumentat și detaliat asupra motivelor pentru care a respins versiunile apărării, probele administrate pe caz demonstrând concludent prezența în acțiunile lui Golovco Vladislav a elementelor infracțiunii prevăzute la art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptelor prejudiciabile săvârșite de inculpat și semnele componenței de infracțiune prevăzută de art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanța de apel, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară, fapt ce vine în corespundere cu

jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs România din 16 februarie 2010, statuează că art.6 §1 din CtEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct.9 din prezenta decizie, sunt întemeiate și pe critica modului în care instanța de apel a apreciat probele și circumstanțele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art.art.6 pct.11¹), 27, 414 alin.(1), (2) Cod de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate.

Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Colegiul penal respinge ca neîntemeiat argumentul recurentului că, administrarea și cercetarea judecătorească s-a fundamentat pe un probatoriu precar, ceea ce denotă lipsă de obiectivitate și imparțialitate la efectuarea urmăririi penale și cercetătorii judecătorești, or, instanța de apel a examinat probele administrate de organul de urmărire penală în cadrul urmăririi penale, precum și cele prezentate de părți în ședințele de judecată, potrivit art.101 Cod de procedură penală, fără a denatura conținutul acestora.

În continuare, referitor la argumentele recurentului ce țin de aprecierea probelor, Colegiul penal ține să menționeze că asupra acestor argumente instanța de apel s-a expus, aceasta în decizia sa a indicat din ce motiv au fost admise unele probe iar altele respinse, motivând soluția sub acest aspect. Mai mult, instanța de recurs ține să menționeze că, activitatea instanțelor de fond privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art.427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, este lipsită de temei legal.

Totodată, nu poate fi reținut argumentul recurentului precum că, „instanța de apel absolut nejustificat a dispus aplicarea față de Golovco Vladislav a unei pedepse mai aspre decât sancțiunea penală numită prin sentința instanței de fond, ... în situația în care a fost depus doar apelul avocatului în interesele inculpatului, în lipsa apelului procurorului”. Or, analizând dispozitivele hotărârilor disputate se constată că a fost stabilită una și aceeași pedeapsă în ambele dispozitive. Mai mult ca atât, instanța de apel a explicat că prin modificarea învinuirii aduse lui Golovco Vladislav nu s-a agravat situația inculpatului și nu s-a lezat dreptul lui la apărare.

Mai mult, se reține că motivele invocate în recursul de pe rol, a constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (pct.8.1. din decizie), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor

pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei. La fel, la examinarea cauze în ordine de apel, instanța nu a admis careva încălcări a drepturilor inculpatului.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția și că fapta întrunește toate elementele infracțiunii incriminate.

În atare circumstanțe, raportând situația reținută în cauză la prevederile art.432 alin.(2) Cod de procedură penală, rezultă că lipsesc temeiuri de drept de casare a hotărârii contestate și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

12. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Astafiev Valeri în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2019, în cauza penală în privința lui *Golovco Vladislav xxx*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 29 octombrie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena